

РЕШЕНИЕ

№ 3178

гр. София, 23.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1010** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управлението: [населено място], [улица], представлявано от управителя Федай Ч., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22220518007064-091-001/30.09.2019 г., издаден съвместно от Е. М. С. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С., възложил ревизията и Д. П. Д. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 2114/16.12.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ С. при ЦУ на НАП.

В жалбата се твърди, че РА е неправилен, незаконосъобразен, немотивиран, постановен в противоречие на материалноправните и в нарушение на процесуални норми. Не са спазени основни принципи на данъчно-осигурителното производство като законност, обективност и служебно начало. Нарушена е разпоредбата на чл.30, ал.2 ДОПК. Събраните доказателства са тълкувани съвършено произволно. Нарушено е правото на защита. Не може липсата на реални доставки да се основава само на непредставянето на исканите от съконтрагентите документи. Допуснато е противоречие с практиката на Съда на Европейския Съюз /СЕС/.В проведеното на 10.06.2020г.открито заседание оспорването се поддържа от представител по пълномощие на жалбоподателя адв. М.,който представя писмени бележки. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите не се явява и не се представлява. От същия е постъпила писмена молба, чрез юрк. В., с която заявява, че оспорва жалбата като неоснователна и претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в производството. Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22220518007064-020-001/19.11.2018 г., изменена със ЗВР № Р-22220518007064-020-002/25.02.2019 г., издадени от Е. М. С. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С., с които е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавена стойност/ЗДДС/ за периода 01.01.2013 г. – 31.10.2018 г. Със заповедта за възлагане на ревизията съобразно изискванията на чл.113, ал.1 ДОПК са определени данните за ревизираното лице по чл.81, ал.1, т.2-5 ДОПК, както и ревизиращите органи по приходите и срокът за извършване на ревизията. На проверявания данъчен субект в съответствие с изискванията на чл. 113, ал. 2 ДОПК на 28.11.2018 г., е връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220518007064-092-001/30.09.2019 г., издаден от Е. М. С. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С. – орган, възложил ревизията, и Д. П. Д. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на жалбоподателя на 01.10.2019 г. В срока по чл.117, ал.5 ДОПК ревизираното дружество е подало писмено възражение, вх.№ 53-00-2264-1/09.09.2019 г. с приложени нови доказателства – предавателни протоколи, пътни листа и договор за наем на МПС.

Ревизията приключва с РА № Р-22220518007064-091-001/30.09.2019 г., издаден съвместно от Е. М. С. – орган възложил ревизията и Д. П. Д. - ръководител на ревизията. В мотивите на РА е разгледано възражението на жалбоподателя като е прието за процесуално допустимо, но по същество неоснователно. РА е връчен по електронен път на 01.10.2019 г.

Видно от разпоредителната част на оспорения ревизионен акт(таблица 3) на жалбоподателя са установени задължения за довносяне в общ размер на 77 964.86лева, ДДС -62 118.01 лева и лихви за забава -15 846.85лв.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП”С., с жалба вх.№ 53-03-3330/14.10.2019 г.

С Решение № 2114/16.12.2019 г. РА е потвърден в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за отделните данъчните периоди м.07. – м.09.2014 г., м.04 и м.05.2014 г., м.10 - м.12.2015 г., м. 03 и м. 04 2016 г., от м. 08.2016 г. до м. 09.2017 г., от м.12.2017 г. до м. 04.2018 г., м. 07 и м. 08.2018 г., ведно с съответните лихви за забава, както и в частта на начислени лихви за невнесени в срок задължения за данъчни периоди м. 05.2013г., м.06.2013г., м.07.2013г., м.06.2016г., м.07.2016г., м.09.2018г. и м. 10.2018г., като в останалата част жалбата е оставена без разглеждане, като недопустима поради липса на правен интерес от оспорване на РА, предвид че за периодите от м.01.2013г. до м. 04.2013г., от м.08.2013г. до м.06.2014г. от м.10.2014г.

до м.03.2015г., от м.06.2015г. до м.09.2015г., м.01.2016г. , м.02.2016г., м.05.2016г., м.10 2017г., м.11.2017г., м.05.2018г. и м.06.2018г. по ЗДДС, няма промяна на декларираните от [фирма] резултати, както и допълнително начислени лихви от ревизиращия орган.

В хода на ревизията е установено, че декларираната дейност на дружеството през ревизирания период е производство на ПВЦ ламперии и настилки, продажби на блиндирани врати. Дейността се осъществява в нает производствен цех, намиращ се на адрес: [населено място], [улица]. Констатирано е, че в [фирма] по трудов договор са назначени две лица, като в производствената дейност участва и управителя на дружеството. От ревизираното дружество са представени за всеки един от контрагентите копия на издадените от спорните доставчици фактури с приложени към част от тях фискални бонове за извършени разплащания в брой и извлечения от счетоводни сметки 302 и 453, където са намерили отражение стойностите на спорните фактури.

На основании чл.45 ДОПК са извършени насрещни проверки на преките доставчици на жалбоподателя както следва:

- [фирма].

В хода на насрещната проверка е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22221419034784-040-001/21.02.2019 г. На посочения адрес не е открит офис на дружеството или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Искането е връчено по реда на чл.32 ДОПК. Исканите документи и обяснения не са представени. Резултатите от насрещната проверка са отразени в ПИНП № П-22221419034784-141-001/16.04.2019 г. Констатирано е, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС от органите по приходите на 25.05.2018 г., на основание чл.176 ЗДДС. За периода 31.01.2018 г. - 30.04.2018 г. този доставчик е издал на жалбоподателя общо 20 бр. фактури, с предмет „PVC профили“ с отразено плащане „в брой“, включени в дневниците за продажби за съответния данъчен период. За 2018 г. дружеството няма подадена ГДД по чл. 92 ЗКПО. Декларираната от този доставчик дейност е „издаване на списания и други периодични издания“. За процесния период няма назначени по трудов договор лица. Не са подавани справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. От информационната система на КАТ е констатирано, че доставчикът няма собствени транспортни средства. Установено е, че единствен доставчик на [фирма] за релевантния данъчен период е [фирма], дружество с прекратена регистрация по ЗДДС. Във фактурите като предмет е записано „стоки“ без конкретизация на вида на стоките. Проверката показва, че доставчици на [фирма] са били единствено [фирма] и [фирма], като в дневниците като предмет на доставките е отразено „стоки“ без конкретизация на вида и количеството.

- [фирма].

В хода на насрещната проверка е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22221419034711-040-001/21.02.2019 г. На посочения адрес не е открит офис на дружеството или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Искането е връчено по реда на чл.32 ДОПК. Исканите документи и доказателства не са представени. Резултатите от насрещната проверка са отразени в ПИНП № П-22221419034711-141-001/15.04.2019 г. Констатирано е, че това дружество е deregистрирано по ЗДДС на 17.10.2016 г. от органите по приходите. За периода 31.08.2016 г. - 30.09.2016 г. този доставчик е издал на жалбоподателя 3 бр. фактури, с предмет „PVC профили“, включени в дневниците за продажби за съответния данъчен

период. Като начин на плащане е отразено „в брой“. За периода, през който са издадени процесните фактури дружеството няма назначени по трудов договор лица. Не са подавани и справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. Декларираната дейност на този доставчик е „покривни работи“. Проверката не установява налични активи – търговски обекти, транспортни средства и пр. За 2016 г. [фирма] не е подало ГДД по чл.92 ЗКПО. Единствени доставчици пред релевантния период са били друго дерегистрирано по ЗДДС дружество - [фирма] и [фирма]. В дневниците за продажби на предходния доставчик [фирма] липсват данни за извършени такива към [фирма].

[фирма].

В хода на насрещната проверка е изготвено ИПДПОЗЛ № П-2222109035011-040-001/21.02.2019 г. На посочения адрес не е открит офис на дружеството или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Искането е връчено по реда на чл.32 ДОПК. Исканите документи и доказателства не са представени. Резултатите от насрещната проверка са отразени в ПИНП № П-222210190935011-141-001/12.04.2019 г. През периода 30.07.2017 г. – 31.07.2017 г. дружеството е издало на жалбоподателя общо 7 бр. фактури, на обща стойност 31 675 лв. и ДДС - 6 335 лв. Този доставчик е дерегистриран по ЗДДС на 09.08.2017 г. от органите по приходите. За периода, през който са издадени процесните фактури, дружеството няма назначени по трудов договор лица. Не са подавани и справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. Декларираната основна дейност на този доставчик е „товарен автомобилен транспорт“. Не са установени налични активи – търговски обекти, транспортни средства и пр. За 2017 г. дружеството не е подало ГДД по чл.92 ЗКПО. Предходните доставчици пред релевантния период са били други дерегистрирани по ЗДДС дружества, като във фактурите никъде не е конкретизиран вида на стоката/услугата.

[фирма].

В хода на насрещната проверка е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22002319036542-040-001/25.02.2019 г. На посочения адрес не е открит офис на дружеството или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Искането е връчено по реда на чл.32 ДОПК. Исканите документи и доказателства не са представени. Резултатите от насрещната проверка са отразени в ПИНП № П-22002319036542-141-001/12.04.2019 г. През периода 28.05.2015 г. – 30.05.2015 г. дружеството е включило в дневниците си за продажби две фактури с предмет „PVC профили“. От ревизираното лице е представена още една фактура - № 106/29.04.2015 г., която обаче не е отразена в дневниците за продажби на доставчика. Този доставчик е дерегистриран по ЗДДС на 23.06.2015 г. от органите по приходите. За периода, през който са издадени процесните фактури, дружеството няма назначени по трудов договор лица. Не са подавани и справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. Не са установени налични активи – търговски обекти, транспортни средства и пр. За 2015 г. дружеството не е подало ГДД по чл.92 ЗКПО. През релевантния период единствени доставчици на [фирма] са две други дерегистрирани от органите по приходите дружества - [фирма] и [фирма], като в техните фактури предмет на доставката е „стоки“ без конкретизация на вид и количество.

[фирма].

В хода на насрещната проверка е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22002319036611-040-001/25.02.2019 г. На посочения адрес не е открит офис на

дружеството или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Искането е връчено по реда на чл.32 ДОПК. Исканите документи и доказателства не са представени. Резултатите от насрещната проверка са отразени в ПИНП № П-22002319036611-141-001/12.04.2019 г. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС от органите по приходите на 26.11.2014 г. Дружеството е включило в дневниците си за продажби две фактури, издадени на жалбоподателя на 30 и 31.07.2014 г., с предмет „PVC профили“. От ревизираното лице е представена още една фактура - № 529/29.09.2014 г., която обаче не е отразена в дневниците за продажби на доставчика. За периода, през който са издадени процесните фактури, дружеството няма назначени по трудов договор лица. Не са подавани и справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. Не са установени налични активи – търговски обекти, транспортни средства и пр. За 2014 г. дружеството не е подало ГДД по чл.92 ЗКПО. През релевантния период единствени доставчици на „ [фирма] са други deregистрирани от органите по приходите дружества - [фирма], [фирма] и „Драг 2012 Е., като в издадените от тях фактури предмет на доставката е „стоки“ без конкретизация на вид и количество. Проверката е установила, че в дневниците за продажби на [фирма] и [фирма] няма отразени фактури, издадени на [фирма], а в дневниците за продажби на [фирма] са отразени фактури с предмет доставки на лимони, лук, картофи, дини и др. плодове и зеленчуци.
[фирма].

В хода на насрещната проверка е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22221419034184-040-001/21.02.2019 г. На посочения адрес не е открит офис на дружеството или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Искането е връчено по реда на чл.32 ДОПК. Исканите документи и доказателства не са представени. Резултатите от насрещната проверка са отразени в ПИНП № П-22221419034184-041-001/11.04.2019 г. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС от органите по приходите на 26.01.2016 г. Декларираната основна дейност на доставчика е „строителство и довършителни работи и енергийна ефективност“. За периода 21.12.2015 г. – 31.12.2015 г. са издадени на жалбоподателя 4 бр. фактури с предмет „PVC профили“ и отразен начин на плащане „в брой“. За периода, през който са издадени процесните фактури, дружеството има назначени по трудов договор три лица – „тапетаджия“, „гипсаджия“ и „кофражист“. Не са подавани и справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. Не са установени налични активи – търговски обекти, транспортни средства и пр. За 2015 г. дружеството не е подало ГДД по чл.92 ЗКПО. През релевантния период единствен доставчик на [фирма] е [фирма] – дружество deregистрирано по ЗДДС от органите по приходите. В дневниците за продажби на [фирма] няма отразени фактури, издадени на [фирма].
- [фирма].

В хода на насрещната проверка е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22220619036444-040-001/25.02.2019 г. На посочения адрес не е открит офис на дружеството или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Искането е връчено по реда на чл.32 ДОПК. Исканите документи и доказателства не са представени. Резултатите от насрещната проверка са отразени в ПИНП № П-22220619036444041-001/11.04.2019 г. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС от органите по приходите на 20.12.2017 г. Декларираната основна дейност на доставчика е „дейност на ресторант и други бързи заведения за хранене“. За периода 30.08.-20.09.2017 г. този доставчик е издал на жалбоподателя три фактури с предмет

„PVC профили“ и отразен начин на плащане „в брой“. За периода, през който са издадени процесните фактури, дружеството няма назначени по трудов договор лица. Не са подавани и справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. Не са установени налични активи – търговски обекти, транспортни средства и пр. За 2017 г. дружеството не е подало ГДД по чл.92 ЗКПО. През релевантния период основен доставчик на [фирма] е друго дерегистрирано по ЗДДС от приходните органи дружество - [фирма], като в СД подадени от този предходен доставчик за процесния период не са отразени никакви данни за извършени продажби.

[фирма].

В хода на насрещната проверка е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22002319033845-040-001/20.02.2019 г. На посочения адрес не е открит офис на дружеството или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Искането е връчено по реда на чл.32 ДОПК. Исканите документи и доказателства не са представени. Резултатите от насрещната проверка са отразени в ПИНП № П-22002319033845-001/08.04.2019 г. Дружеството е дерегистрирано по ЗДДС от органите по приходите на 09.03.2016 г. Декларираната основна дейност на доставчика е „питейно заведение“. За периода 25.11. – 30.11.2015 г. този доставчик е издал на жалбоподателя три фактури с предмет „PVC профили“ и отразен начин на плащане „в брой“. Единствен доставчик на това дружество е [фирма] като издадените от последното фактури са с предмет „стоки“ без уточнение по вид и количество. От своя страна [фирма] през релевантния период е имало един единствен доставчик - [фирма], но в подаваните от това дружество СД няма отразени продажби изобщо. За периода, през който са издадени процесните фактури на [фирма], [фирма] има назначени по трудов договор две лица - „барман“ и „работник по поддържане на спортни съоръжения“. Не са подавани и справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. Не са установени налични активи – търговски обекти, транспортни средства и пр. За 2015 г. дружеството не е подало ГДД по чл.92 ЗКПО.

- [фирма]. В хода на насрещната проверка е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22221719036830-040-001/27.02.2019 г. На посочения адрес не е открит офис на дружеството или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Искането е връчено по електронната поща на този доставчик, където е получено на 16.03.2019 г. Исканите документи и обяснения не са представени. Резултатите от насрещната проверка са отразени в ПИНП № П-22221719036830-141-001/04.04.2019 г. За периода 30.12. – 31.12.2015 г. този доставчик е издал на жалбоподателя две фактури с предмет „PVC профили“ и отразен начин на плащане „в брой“. През този период единствен доставчик на [фирма] е [фирма], дружество дерегистрирано по ЗДДС от органите по приходите, което обаче в този период не е подавало СД и не е декларирало извършени продажби изобщо. Проверката не установява налични активи – търговски обекти, транспортни средства и пр.

- [фирма].

В хода на насрещната проверка е изготвено ИПДПОЗЛ №

П-03001719036701-040-001/26.02.2019 г. На посочения адрес не е открит офис на дружеството или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Искането е връчено по реда на чл.32 ДОПК. Исканите документи и доказателства не са представени. Резултатите от насрещната проверка са отразени в ПИНП № П-03001719036701-001/02.04.2019 г. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС от органите по приходите на 09.03.2016 г. Декларираната основна дейност на доставчика е „Товарен автомобилен транспорт“. За периода 31.10.2016 г. – 31.01.2017 г. дружеството е издало на жалбоподателя общо 11 фактури с предмет „PVC профили“ и отразен начин на плащане „в брой“. През периода на издаване на процесните фактури дружеството няма назначени лица по трудов договор. Не са подавани и справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. Не са установени налични активи – търговски обекти, транспортни средства и пр. През релевантния период единствен негов доставчик е [фирма], дружество deregистрирано по ЗДДС от органите по приходите. В дневниците за продажби на този предходен доставчик няма отразени фактури с получател [фирма]. За периода, през който са издадени процесните фактури, дружеството няма назначени по трудов договор лица. Не са подавани и справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. Не са установени налични активи – търговски обекти, транспортни средства и пр. За 2016 г. и 2017 г. доставчикът не е подавал ГДД по чл.92 ЗКПО.

- [фирма].

В хода на насрещната проверка е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22220619034977-040-001/21.02.2019 г. На посочения адрес не е открит офис на дружеството или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Искането е връчено по реда на чл.32 ДОПК. Исканите документи и доказателства не са представени. Резултатите от насрещната проверка са отразени в ПИНП № П-22220619034977-041-001/01.04.2019 г. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 20.06.2016 г. на основание чл.176 ЗДДС от органите по приходите. Декларираният предмет на дейност е „Неспециализирана търговия с хранителни стоки“. За периода 30.03.2016 г. – 27.04.2016 г. този доставчик е издал на жалбоподателя четири фактури с предмет „PVC профили“ и отразен начин на плащане „в брой“. За периода, през който са издадени процесните фактури, дружеството няма назначени по трудов договор лица. Не са подавани и справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. Не са установени налични активи – търговски обекти, транспортни средства и пр. За 2016 г. дружеството не е подало ГДД по чл.92 ЗКПО. През релевантния период, видно от дневниците за покупки, единствен доставчик на [фирма] е друго deregистрирано по ЗДДС дружество – [фирма]. В дневниците за продажби на този предходен доставчик обаче не са отразени фактури с получател [фирма].

- [фирма]. Изпратено е ИПДПОЗЛ № П-22220419034481-040-001/21.02.2019 г. На посочения адрес не е открит офис на дружеството или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Искането е връчено по

реда на чл.32 ДОПК. Исканите документи и доказателства не са представени. Резултатите от насрещната проверка са отразени в ПИНП № П-22220419034481-041-001/29.03.2019 г. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 06.02.2018 г. на основание чл.176 ЗДДС от органите по приходите. Декларираната основна дейност е „Строителство“. За периода 30.12.-31.12.2017 г. доставчикът е издал на жалбоподателя 4 фактури с предмет „PVC профили“ и отразен начин на плащане „в брой“. За периода, през който са издадени процесните фактури, дружеството няма назначени по трудов договор лица. Не са подавани и справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. Не са установени налични активи – търговски обекти, транспортни средства и пр. За 2017 г. дружеството не е подало ГДД по чл.92 ЗКПО. През релевантния период, видно от дневниците за покупки, единствен доставчик на [фирма] е [фирма], което дружество обаче не е декларирало никакви продажби за този период.

- [фирма].

В хода на насрещната проверка е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22220219035122-040-001/21.02.2019 г. На посочения адрес не е открит офис на дружеството или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Искането е връчено на посочения от фирмата електронен адрес на 23.03.2019 г. Исканите документи и доказателства не са представени. Резултатите от насрещната проверка са отразени в ПИНП № П-22220219035122-041-001/15.03.2019 г. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 17.09.2018 г. на основание чл.176 ЗДДС от органите по приходите. Декларираният предмет на дейност е „Производство на храни“. В дневниците за покупки жалбоподателят е отразил за периода 29.07. – 31.08.2016 г. общо 8 фактури с предмет „PVC профили“ и начин на плащане „в брой“: №№ 29...09/29.07.2018 г.; 29...10/29.07.2018 г.; 29...14/30.07.2018 г.; 29...15/30.07.2018 г.; 29...19/31.07.2018 г.; 29...20/31.07.2018 г.; 30...28/31.08.2018 г. и 30...29/31.08.2018 г. Последните две фактури не са включени в дневниците за продажби на [фирма]. За периода, през който са издадени процесните фактури, дружеството няма назначени по трудов договор лица. Не са подавани и справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. Не са установени налични активи – търговски обекти, транспортни средства и пр. За 2018 г. дружеството не е подало ГДД по чл.92 ЗКПО. През релевантния период, видно от дневниците за покупки, единствен доставчик на [фирма] е [фирма], което дружество обаче не е декларирало дневниците никакви продажби на [фирма].

- [фирма].

В хода на насрещната проверка е изготвено ИПДПОЗЛ № П-22002319034649-040-001/21.02.2019 г. На посочения адрес не е открит офис на дружеството или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Искането е връчено по електронен път на 25.02.2019 г. Исканите документи и обяснения и доказателства не са представени. Резултатите от насрещната проверка са отразени в ПИНП №

П-22002319034649-041-001/14.03.2019 г. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 18.11.2015 г. на основание чл.176 ЗДДС от органите по приходите. Декларираният предмет на дейност е „Търговия на едро с мебели, килими и осветители“. За периода 23.10. – 29.10.2015 г. дружеството е издало на жалбоподателя три фактури с предмет „PVC профили“ и начин на плащане „в брой“. За периода, през който са издадени процесните фактури, дружеството няма назначени по трудов договор лица. Не са подавани и справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. Не са установени налични активи – търговски обекти, транспортни средства и пр. За 2015 г. дружеството не е подало ГДД по чл.92 ЗКПО. През релевантния период единствен доставчик на [фирма] е [фирма], което дружество обаче няма декларирани извършени продажби през този период.

- **[фирма]**. Изпратено е ИПДПОЗЛ № П-2222119034302-040-001/20.02.2019 г. На посочения адрес не е открит офис на дружеството или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Искането е връчено по електронен ред на 23.02.2019. Исканите документи, обяснения и доказателства не са представени. Резултатите от насрещната проверка са отразени в ПИНП № П-2222119034302-041-001/13.03.2019 г. Декларираната основна дейност е „Питейно заведение“. В дневниците за покупки [фирма] е отразило 6 бр. фактури, издадени от [фирма] за периода 28.02.-30.04.2017 г. с предмет „PVC профили“ и начин на плащане „в брой“. За периода, през който са издадени процесните фактури, дружеството няма назначени по трудов договор лица. Не са подавани и справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. Не са установени налични активи – търговски обекти, транспортни средства и пр. За 2017 г. дружеството не е подало ГДД по чл.92 ЗКПО. През релевантния период единствен доставчик на [фирма] е [фирма], който за този период не е подавал СД и не е декларирал извършени продажби.

В хода на ревизионното производство от жалбоподателя са представени пътни листове, приемо-предавателни протоколи, договори за последваща реализация, договори за наем и за покупка МПС, данъчни амортизационни планове, фискални касови бонове.

Въз основа на събраните доказателства ревизиращият екип е приел, че по процесните фактури не са осъществени реални доставки, поради което следва да бъде отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и

материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореният РА № Р-22220518007064-091-001/30.09.2019 г. е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия и в предвидените от закона форма и съдържание. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване. Атакувания РА е в предвидените форма и съдържание по чл. 120, ал.1 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

По приложението на материалния закон:

Ревизиращият орган е отказал право на приспадане на данъчен кредит по издадените от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] фактури, като е приел, че по тях няма реално осъществени сделки.

Този извод е правилен.

Според легалното определение на чл.6, ал.1 от ЗДДС, доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на собственост върху стока или друго вещно право върху стока. Според чл.25 ал.1 от закона, доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по чл.16 са данъчно събитие. Разпоредбата на чл.25, ал.2 от ЗДДС определя, че данъчното събитие в общия случай, възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. Съгласно чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Както по националния закон, така и съгласно правото на ЕС, признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС, или иначе казано извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС или услуга по чл.9 ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит. Този основен принцип е залегнал в Директива 2006/112 ЕО на Съвета. В тази насока практиката на СЕС е константна. В своите решения този съд нееднократно е посочвал, че реалността на доставката на стока или услуга е от значение за приспадане правото на данъчен кредит. Така съгласно Решение по дело С-643/11 „Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че член 167 и член 168, буква а) от Директива 2006/112, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на данък върху добавената стойност, платен за получена доставка, по съображение че липсва действително

извършена облагаема сделка”.

Анализът на събраните по делото доказателства установява, че по процесните фактури не са осъществени реални сделки.

Извършени са насрещни проверки на всичките 15 доставчика на жалбоподателя. На посочените от тях адреси не е открит офис на съответното дружество или представител на същото при двукратни посещения от данъчните органи. Всичките доставчици са дружества с прекратена регистрация по ДДС, на основание чл.176 ЗДДС от орган по приходите. Нито един не е представил исканите документи и обяснения. Тези доставчици не са подавали ГДД по чл.92 ЗКПО за годините, през които са издавани фактурите, от които да се види, че са извършвали икономическа дейност през тези периоди.

Извършените проверки в проверки в информационната система на НАП, в публични регистри, в имотния регистър и в КАТ констатира, че доставчиците нямат собствени превозни средства и не притежават налични активи – търговски обекти или складова база. Предметът им на дейност е коренно различен от този на жалбоподателя и не съответства на предмета на фактурираните сделки. Така: [фирма] има основна дейност „издаване на списания и други периодични издания“, [фирма] - „покривни работи“, [фирма] - „товарен автомобилен транспорт“ /въпреки, че няма регистрирани собствени превозни средства, нито има доказателства за наети такива/, [фирма] - „дейност на ресторант и други бързи заведения за хранене“, [фирма] - „питейно заведение“, [фирма] - „Товарен автомобилен транспорт“ /без данни за налични превозни средства, нито са представени доказателства за наети такива/, [фирма] - „Неспециализирана търговия с хранителни стоки“, [фирма] - „Производство на храни“, [фирма] - „Търговия на едро с мебели, килими и осветители“, [фирма] - „Питейно заведение“.

По отношение на наличния у доставчиците кадрови потенциал се установява следното:

[фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] през периодите на издаване процесните фактури нямат изобщо назначени по трудов договор лица. [фирма] през релевантния период има назначени по трудов договор три лица - „тапетаджия“, „гипсаджия“ и „кофражист, а [фирма] има назначени по трудов договор две лица - „барман“ и „работник по поддържане на спортни съоръжения“ – длъжности неотнормирани към предмета на доставката - „PVC профили“.

За да бъде преценено наличието на реални доставки са извършени проверки и на предходните доставчици, при които се установява, че:

Единствен доставчик на [фирма] за релевантния данъчен период е [фирма], дружество с прекратена регистрация по ЗДДС. Във фактурите като предмет е записано „стоки“ без конкретизация на вида и количеството на стоките; Единствени доставчици на [фирма] пред релевантния период са били друго дерегистрирано по ЗДДС дружество - [фирма] и [фирма]. В дневниците за

продажби на предходния доставчик [фирма] липсват данни за извършени такива към [фирма]; Предходните доставчици на [фирма] пред релевантния период са били други дерегистрирани по ЗДДС дружества, като във фактурите никъде не е конкретизиран вида и количеството на стоката/услугата; Единствени доставчици на [фирма] са две други дерегистрирани от органите по приходите дружества - [фирма] и [фирма], като в техните фактури предмет на доставката е „стоки“ без конкретизация на вид и количество; През релевантния период единствени доставчици на „ [фирма] са други дерегистрирани от органите по приходите дружества - [фирма], [фирма] и „Драг 2012 Е., като в издадените от тях фактури предмет на доставката е „стоки“ без конкретизация на вид и количество. В дневниците за продажби на [фирма] и [фирма] няма отразени фактури, издадени на [фирма], а в дневниците за продажби на [фирма] са отразени фактури с предмет доставки на „лимони, лук, картофи, дини и др. плодове и зеленчуци“; През релевантния период единствен доставчик на [фирма] е [фирма] – дружество дерегистрирано по ЗДДС от органите по приходите, като в дневниците за продажби на [фирма] няма отразени фактури, издадени на [фирма]; През релевантния период основен доставчик на [фирма] е друго дерегистрирано по ЗДДС от приходните органи дружество - [фирма], като в СД подадени от този предходен доставчик за процесния период не са отразени никакви данни за извършени продажби; [фирма] през релевантния период е имало един единствен доставчик - [фирма], но в подаваните от това дружество СД няма отразени продажби изобщо; Единствен доставчик на [фирма] е [фирма], дружество дерегистрирано по ЗДДС от органите по приходите, което обаче в този период не е подавало СД и не е декларирало извършени продажби; През релевантния период единствен доставчик на [фирма] е [фирма], дружество дерегистрирано по ЗДДС от органите по приходите, като в дневниците за продажби на този предходен доставчик няма отразени фактури с получател [фирма]; През релевантния период, видно от дневниците за покупки, единствен доставчик на [фирма] е друго дерегистрирано по ЗДДС дружество – [фирма]. В дневниците за продажби на този предходен доставчик обаче не са отразени фактури с получател [фирма]; Видно от дневниците за покупки, единствен доставчик на [фирма] е [фирма], което дружество обаче не е декларирало никакви продажби за този период; През релевантния период, видно от дневниците за покупки, единствен доставчик на [фирма] е [фирма], което дружество обаче не е декларирало дневниците никакви продажби на [фирма]; През релевантния период единствен доставчик на [фирма] е [фирма], който за този период не е подавал СД и не е декларирал извършени продажби. От горните данни се установява, че мнозинството от предходните доставчици са издавали фактури с предмет „стоки“, от които не може да се установи нито вида, нито количеството на предмета на сделката.

Съгласно Решение на СЕС по дело № С-18/2013 „Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху

добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи“.

Въз основа на събраните доказателства съдът намира, че посочените в процесните фактури доставчици не са имали необходимата кадрова и материална обезпеченост за осъществяване на фактурираните доставки. Нито един от доставчиците не разполага със собствена материална база – търговски обект или складови помещения. Липсват данни и за наемането на такива. Установено е, че нито един от доставчиците не разполага с транспортни средства. От общо 15 доставчика през релевантните периоди 12 от тях нямат изобщо назначени лица по трудов договор, а в останалите трима доставчици длъжностите на назначените лица са неотнормирани към предмета на сделките. Нито един доставчик не е подавал справки за удържан данък по чл.73 ЗДДФЛ. Повечето от предходните доставчици не са декларирали извършването на каквито и да е продажби към съответния доставчик, а останалите са издавали фактури с неопределяем предмет - „стоки“. Нито един доставчик не е подал ГДД по чл.92 ЗКПО за съответния период на издаване на фактурите. Липсват доказателства, че доставчиците са разполагали с тези количества и видове стоки, предмет на фактурираните сделки, както и други обективни обстоятелства, съпътстващи такива доставки – доказателства за индивидуализация на стоката, за нейното предаване, за мястото на изпълнение. Представените от жалбоподателя доказателства не доказват по несъмнен начин реалното осъществяване на фактурираните сделки. Фактурата сама по себе си няма прехвърлително действие. За да е налице реална доставка не е достатъчно само документалното оформяне на същата – договори, фактури, приемателни протоколи и осчетоводяване. Анализът на представените от ревизираното лице доказателства установява следното:

Всички доказателства изхождат единствено от ревизираното дружество. По отношение на представените фискални бонове за извършени разплащания в брой по част от фактурите следва да се има предвид, че същите са издадени от жалбоподателя, но доказването на действително извършено плащане изисква проследяване на паричния поток и заприходването му у съответния доставчик. Такива доказателства по делото не са представени.

По отношение на представените приемо-предавателни протоколи в тях липсва информация къде и от кого е натоварена и съответно разтоварена стоката и от/в чия база. Отражено е само, че са предадени определен брой PVC профили, но липсват количеството и единичната цена, записана е само общата стойност. Не са представени стокови разписки, тъй като при въвеждането на стоки в склад, същите трябва да бъдат точно описани и да бъдат заприходени по количество и

единична цена. Не са посочени и видовете PVC профили. По делото липсват доказателства за индивидуализация на фактурираните стоки, които по своето същество са родово определени.

Представените доказателства за някои последващи реализации не обосновават реалност на процесните доставки. Сама по себе си извършените от жалбоподателя последващи доставки не са пряко и категорично доказателство, че същите са закупени /доставени/ именно от спорните доставчици. Последващата реализация е допълнително индиция за реалност на доставките, но само ако са изпълнени останалите изисквания на закона=

По отношение на представените от жалбоподателя пътни листа съдът прави следните изводи: В тези документи не е отразено какво точно се превозва. В повечето от тях е изписан само извършения пробег в километри, без обозначение на начална и крайна точка. В други са изписани само градовете, между които е извършван превозът, без адреси и място на натоварване и разтоварване на стоката. Съгласно чл.50, ал.1 от Закона за автомобилния превоз договорът за превоз се установява с товарителница. В хода на производството няма представени такива.

По делото липсва търговска кореспонденция между жалбоподателя и твърдените доставчици. Няма заявки, от които да се установи какъв точно вид профил PVC и какви количества са изискани. Процесните фактури не са придружени и със съответните разрешения за производство и ползване, съгласно БДС и чл.53 от Наредбата за съществените изисквания към строежите и оценяване съответствието на строителните продукти, които са задължителни за фактурираната стока, която се влага при строителството на обекти.

Както се посочва в решението на Съдът на Европейския съюз по дело C-285/2011, за да се установи правото на приспадане на данъчен кредит е необходимо да се провери, дали доставките на стоки са били реално извършени и националните административни и съдебни органи следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че се прави позоваване на това право с измамна цел или с цел злоупотреба. Съгласно същото решение съдът е длъжен да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по това дело, за да определи дали може да бъде упражнено правото на приспадане на данъчен кредит. Целта на тази проверка е да се установи дали не е налице данъчна измама /т. 35 от Решение на СЕС по дело № C-18/2013/.

Въз основа на събраните доказателства съдът намира, че създаването на процесните фактури е единствено с цел данъчна измама. По категоричен начин се установява, че твърдените във фактурите доставчици не са имали нито материален, нито кадрови потенциал за осъществяване на процесните сделки и не са притежавали фактурираната стока, поради което и не биха могли да прехвърлят собствеността ѝ. Жалбоподателят не е могъл да не знае, че се създават документи, привидно сочещи на извършени продажби, съставени единствено с цел неправомерно приспадане на данъчен кредит. Т.е. изпълнени

са предпоставките за отказване на правото на приспадане на данъчен кредит - наличието на измама и данъчнозадълженото лице е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама. /Решение на СЕС по дело № С-18/2013/.

Оплакването на жалбоподателя, че в хода на ревизионното производство не са взети предвид всички доказателства е неоснователно. Ревизиращият екип, както и решаващият орган, са анализирали подробно и мотивирано всички доказателства, както събраните от данъчните органи, така и представените от жалбоподателя.

Не се установява твърдяното от жалбоподателя нарушение на чл.30, ал.2 ДОПК. Всички съобщения са връчени надлежно на ревизираното дружество. По отношение на доставчиците тъй като нито един от тях не е открит на посочения адрес, на повечето от тях връчването на съобщенията е извършено по реда на чл.32 ДОПК, а на [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] са връчени на електронен адрес.

Д. за противоречие с правото на ЕС е неоснователен. Практиката на СЕС е константна – при липсата на реални доставки правото на приспадане на данъчен кредит се отказва. Същото е и при наличието на данъчна измама, в която ревизираният субект участва.

Въз основа на гореизложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 2868.94(две хиляди осемстотин шестдесет и осем лв. и 94 ст.)лева , определен по реда на чл. 8, ал. 1, във връзка чл.7,ал.2,т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. По аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя разноски не се дължат, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управлението: [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт № Р-22220518007064-091-001/30.09.2019 г., потвърден с Решение № 2114/16.12.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управлението:

[населено място], [улица], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП разноси по делото в размер на 2868.94 (две хиляди осемстотин шестдесет и осем лв. и 94 ст.) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ